

७२२

प्रपञ्चंसारसारसङ्ग्रह

अथ दक्षिणामूर्तिमन्त्रप्रसङ्गात् विद्याप्रदत्वसामान्येन हयग्रीवैकाक्षर-
मन्त्रोपि लिख्यते —

ब्रह्मा ऋषिः । त्रिष्टुप् छन्दः । हयग्रीवो देवता । हकारो बीजम् ।
उकारः शक्तिः । वागैश्वर्यसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । ह्सां हत् । ह्सीं
शिरः । ह्स्त्रं शिखा । ह्स्रैं कवचम् । इत्यादिभिः षडङ्गम् । ध्यानम्—

धवळनळिननिष्टं क्षीरगौरं कराग्रैः
जपवलयसरोजे पुस्तकाभीतिदाने ।
दधतममलवस्त्राकल्पजालाभिरामं
तुरगवदनविष्णुं नौम्यविद्याग्रसिष्णुम् ॥

हकारसकारचतुर्दशपष्ठस्वरान्यतरयुक्तविन्द्रात्मकः ह्सीं इति मन्त्रः ।
अथवा ह्स्त्रं इति मन्त्रः ॥

अथ मन्त्रान्तरम् — ऋष्यादिकं पूर्ववत् ।

जीवात्सरोजजपदामसुधाकरीरलेख्यानि पाणिकमलैः सकलं दधानः ।
मन्दारकुन्दतुहिनेन्दुसमानदेहमाल्याङ्गरागवसनाभरणोऽश्ववक्त्रः ॥

ह्स्त्रं हयशिरसे नमः । इति मन्त्रः । पूजादिकं वक्ष्यमाणवत् ।

अर्थैकादशाक्षरमन्त्रः —

ब्रह्मा ऋषिः । त्रिष्टुप् छन्दः । हयग्रीवो देवता । बीजेन अङ्गानि
पूर्ववत् ध्यानादिकम् ॥ * ह्रीं हयशिरः ह्रीं क्रीं हुंफद् नमः । इति मन्त्रः ॥
विद्याफलप्रधानोयं मन्त्रः ॥

* ह्रींकारस्थाने श्री इति ङ पाठः ।

अथ दधिभक्तहयग्रीवमन्त्रः —

ब्रह्मा ऋषिः । अतिछन्दः । हयग्रीवो विष्णुर्देवता । अङ्गन्यासादिकं पूर्ववत् ।

सव्येन हस्तेन सुधाकरीरमन्येन दध्योदनमादधानः ।

शशाङ्कमध्ये सितपद्मसंस्थः पायात्सिताभस्तुरगाननो नः ॥

ओं नमो भगवते हयशिरसे अन्नाधिपतये अन्नदाय अक्रूराय अक्रूर-
कर्मणे भगवन् भक्ष्यभोज्यान्नदानमावहावह स्वाहा ॥

अथ हयग्रीवमन्त्रान्तरम् —

ओं ह्रूं हंमः विश्वोत्तीर्णस्वरूपाय चिन्मयानन्दरूपिणे तुभ्यं नमो
हयग्रीवविद्याराजाय विष्णवे स्वाहा सोहं ह्रूं ओं । पूजादिकं अनुष्टुप्वत् ॥

शास्त्रान्तरोक्तपक्षविशेषेण हयग्रीवैकाक्षरं (रः) लिख्यते —

ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । हयग्रीवो देवता । हं बीजम् । सं
शक्तिः । ह्रूं ह्रूं इत्यादिनाङ्गानि ॥

पद्माक्षमालालिखितेष्टदानि दधानमम्भोरुहसंपुटस्थम् ।

कर्पूरभङ्गाधिकगौरकान्ति हयाननं सौम्यमिह स्मरामि ॥

ह्रूं इति मन्त्रः ॥ लक्षचतुष्कल्पः । श्वेतपत्रैः दशांशं पुरश्चरणाहोमः ।
विद्याकामेन वाग्भवेन सौः इत्यनेन च संपुटीकृत्य जप्तव्यः ॥

अथ पूजा —

वैष्णवपीठे ममावाह्य समर्चयेत् । वागीश्वराय विद्महे हयग्रीवाय
धीमहि । तन्नो हंसः प्रचोदयात् । इति गायत्र्या आवाह्य समर्चयेत् ।
अङ्गैः प्रथमावृत्तिः । ततोष्टदलेषु प्रागादिक्रमेण मेघायै० सरस्वत्यै० प्रज्ञायै०

मायायै० विजयायै० अपराजितायै० तुष्टयै० श्रद्धायै ८ इत्यभ्यर्च्य, दक्षा-
श्रेषु कुमुदाद्यावरणम् । कुमुदाय० कुमुदाक्षाय० पुण्डरीकाय० वामनाय०
शंकुकण्ठाय० सर्वनेत्राय० सुमुखाय० सुप्रतिष्ठाय० पिङ्गलाय० हरिसेनाय० १०
इति । ततो लोकपालान् पूजयेत् । ततः पद्माय० (अक्षमालायै) पुस्तकाय०
वरदाय० इति पूजयेत् ॥

अथ हयग्रीवमन्त्रप्रसङ्गात् हयग्रीवस्यानुष्टुप्मन्त्रोपि लिख्यते —

ब्रह्मा वा संकर्षणो वा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । हयग्रीवो देवता ।
ॐ बीजम् । नमः शक्तिः । ज्ञानार्थे विनियोगः । मन्त्रस्य पादैः
व्यस्तैस्समस्तैश्च पञ्चाङ्गानि ॥ ध्यानम् —

व्याख्यामुद्रां करसरसिजैः पुस्तकं शङ्खचक्रे
विभ्रद्भिन्नस्फटिकरचिते पुण्डरीके निषण्णः ।
अम्लानश्रीरमृतविशदैरंशुभिः प्लावयन्मा-
माविर्भूयादमितमहिमा मानसे वागधीशः ॥

ध्यानान्तरम् —

वन्दे पूरितचन्द्रमण्डलगतश्वेतारविन्दासने
मन्दाकिन्यमृताब्जकुन्दकुमुदक्षीरेन्दुभासं हरिम् ।
मुद्रापुस्तकशङ्खचक्रविलसच्छ्रीमद्भुजामण्डलं
निर्यन्निर्मलभारतीपरिमलं विश्वेशमश्वाननम् ॥

ध्यानान्तरम् —

तुपाराद्रिममच्छायं तुलसीदामभूषणम् ।
तुरङ्गवदनं वन्दे तुङ्गमारस्वतप्रदम् ॥
ऋग्यजुस्सामरूपाय वेदाहरणरुर्मणे ।
भगवोद्गीथवचसे महाश्वशिरसे नमः ॥

इति मन्त्रः । अयुतं जपेत् । विद्याप्रधानोयं मन्त्रः । अथ पूजा —

केवलपद्मपीठं संभाव्य, तत्कर्णिकामध्ये सोममण्डलं विचिन्त्य, तन्मध्ये वह्निमण्डलं विचिन्त्य तन्मध्ये समावाह्य, तत्र दिक्षु सनन्दनाय नमः, सनकाय नमः, श्रियै नमः, पृथ्व्यै नमः, इति समर्चयेत् । तद्बहिः पद्कोणं विचिन्त्य, पद्कोणेषु निरुक्तज्योतिषाद्यज्ञयुक्तान् वेदान् समर्चयेत् । अस्त्यत्रोपदेशः — दिक्षु वेदान् पद्सु कोणेषु अङ्गानि समर्चयेदिति । तत्र निरुक्तज्योतिषव्याकरणकल्पशीक्षाछन्दांस्यङ्गानि ॥

तद्बहिरष्टदळमूलेषु ब्राह्मण्यै० माहेश्वर्यै० कौमार्यै० वैष्णव्यै० वाराह्यै० इन्द्राण्यै० चामुण्डायै० महालक्ष्म्यै० ८ इत्यादिभिः प्रागादिक्रमेण समर्चयेत् । दळमध्येषु वक्रतुण्डाय० एकदंष्ट्राय० महोदराय० गजाननाय० लम्बोदराय० विकटाय० विघ्नराजाय० धूम्रवक्त्राय० ८ इत्येतान्समर्चयेत् ॥ दळ्याग्रेषु असिताङ्गाय० रुरुवे० भीषणाय० रक्तनेत्राय० वटुकाय० कालमर्दनाय० दन्तुराय० विकटाय० ८ इत्येतान्समर्चयेत् । एतद्बहिः षोडशश्रेषु दशावतारान् दशसु पत्रेषु अवशिष्टेषु पद्सु पत्रेषु शङ्ख-चक्र-गदा-पद्म-नन्दक-शाङ्गाणि समर्चयेत् । तद्बहिःशत्रुश्रे इन्द्रादीन् दिक्पालान् यजेत् ॥

पुनः पूर्वादिचतुर्षु द्वारेषु महागणपति-दुर्गा-क्षेत्रपाल-वटुकान् क्रमेणैकैकं समर्चयेत् ॥ तद्बहिः समस्तप्रकटादिनवयोगिनीः सप्तनदीः नवग्रहांश्च अष्टपर्वतांश्च नक्षत्राणां सप्तविंशतिं च समर्चयेत् । त्रिपुराविषये अष्टमे पटले समस्तप्रकटा-दियोगिन्यः प्रोक्ताः ॥

अथ प्रयोगः —

अष्टोत्तरसहस्रं तु शुद्धं वार्यभिमन्त्र्य च ।
पिवेच्च पाययेद्वापि भासमात्रं यतेन्द्रियः ॥
जन्ममूकस्य कस्यापि वाक्सिद्धिर्भवति ध्रुवम् ।

प्रयोगान्तरम् —

प्रारब्धवेलामारभ्य सूर्याचन्द्रमसोर्ग्रहे ।
 पात्रे रुक्ममये दुग्धं वचामिश्रं प्रपूरयेत् ॥
 यावन्मोचनकालं तु तावत् स्थित्वोदकान्तरे ।
 कण्ठमात्रेऽथवा नाभिदध्ने मौनी मनुं जपेत् ॥
 पिवेत्तत्सर्वमचिरात् तस्य सारस्वतं भवेत् ।

प्रयोगान्तरम् —

ज्योतिष्मतीलताबीजं दिनेनैकेन वर्धितम् ।
 अष्टोत्तरशतं यावत् भक्षयेदभिमन्त्रितम् ॥
 सरस्वत्यवतारोयं सत्यं स्याद्गौरि मानवः ।

प्रयोगान्तरम् —

कलशं पूर्णमुदकैः स्थापयित्वा नवं पुनः ।
 तत्रावाह्य हयग्रीवं परिवारैः समन्वितम् ॥
 पूजयेद्बन्धपुष्पाद्यैः उपचारैर्यथाविधि ।
 सहस्रं प्रजपेन्मन्त्रं कलशं संस्पृशन्मुधः ।
 तेनाम्भसाऽभिपिक्त्वा चेद्बन्ध्या पुत्रवती भवेत् ॥
 षण्मासमेतत्कार्यं स्यात् दिनशो नियतेन्द्रियैः ।
 पुत्रलाभो भवत्येव सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥

प्रयोगान्तरम् —

सोमसूर्यग्रहे तिष्ठन् जलमध्ये तु साधकः ।
 यावन्मोक्षं जपेदेवं तावन्मन्त्रमनन्यधीः ॥

कपिलागोघृतं प्राश्यं मन्त्रसिद्धमथौषधम् ।
तस्य संवत्सरेणैव मूकस्यैव च वाक् भवेत् ॥

ब्राह्मीरसेन पक्केन कपिलागोघृतेन च ।
अतीव संस्कृता वाणी प्रातः पीतेन मन्त्रिणः ॥

ज्योतिष्मतीफलान्यस्तु (न्येवं) मन्त्रितानि च भक्षयेत् ।
नित्यमारोग्यमायुष्यं तस्य बुद्धिश्च वर्धते ॥

अथ हयग्रीवानुष्टुप्मन्त्रान्तरं लिख्यते —

ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । हयग्रीवो देवता । तारपूर्वं
मन्त्रस्य पादैः व्यस्तैस्समस्तैश्च पञ्चाङ्गानि ॥

शरच्छशाङ्कप्रभमश्ववक्त्रं मुक्तामयैराभरणैरुपेतम् ।
रथाङ्गशङ्खान्वितबाहुयुग्मं जानुद्वये न्यस्तकरं भजामः ॥

उद्दिशत्प्रणवोद्गीथ सर्ववागीश्वरेश्वर ।
सर्ववेदमयाचिन्त्य सर्वं बोधय बोधय ॥

इति मन्त्रः ॥ द्वात्रिंशल्लक्षजपः । मधुरसिक्तैः कुन्दपुष्पैः दशांशं
पुरश्चरणाहोमः । पूर्वोक्तपीठे समावाह्य समर्चयेत् । वेदान् दिक्षु वेदाङ्गानि
विदिक्षु समर्चयेत् । तद्बहिरिन्द्रादीन् तद्बहिर्वज्रादींश्च समर्चयेत् ॥

अथ प्रयोगः —

मनुनानेन संजप्तं घृतं ब्राह्मीरसे श्रितम् ।
कवितामावहेत्पुं नामनिर्गळविजृम्भिणीम् ॥

प्रयोगान्तरम् —

वचामनेन संजत्वा भक्षयेत्प्रातरन्वहम् ।
सर्ववेदागमादीनां व्याख्याता जायतेऽचिरात् ॥